

**Bu bir hikayenin dördüncü bölümü.
Oku ve sonra... Yarat!**

HAART'I KURTARMAK

Yaşlı tilki Vuk'u tereddütle takip ederek kafese döndü. Hoş olmayan demir parmaklıklardan uzağa çömeldi.

"Bu Karack," diye fısıldadı Vuk. "O, tüm tilkilerin en zekisi ve en iyisidir..."

Haart burnunu parmaklıkların arasından itti ve şimdi Karack cesurca ona doğru adım attı. Soğuk demirin dokunuşundan ya da kokusundan hoşlanmasa da, düşmanca ya da korkmuş görünmek istemiyordu.

"Evet..." dedi Haart'a bakarak. "Tıpkı annen gibisin. Ben de senin akrabam ama şimdi yapacak işlerimiz var. Yağmur hala burnumuzu ıslatırken her şeyi halletmeliyiz."

Karack parmaklıkların önündeki zemini hızla eşeleyerek kazmaya başladı. "Vuk, sen nöbet tut!" O emretti. "Ve sen, Haart, benim yaptığımın aynısını yap!" Sesi ustaca tonuna kavuşmuştu. Hiçbir tehlike belirtisi yoktu. Köpeklerin eve girdiğini ve yaşlı Çoban köpeğinin kulübesinde kıvrıldığını görmüştü. Şiddetli rüzgar ve şiddetli yağmur her sesi engelledi.

Yerin sert yüzeyini yarıp geçtikten sonra çalışma daha hızlı ilerledi. Haart kafesin içinden çılgınca çabaladı.

"Sessizce!" Karack'ı uyardı. Smooth Skins ile büyüdüğünü söyleyebilirim.

Ardından Vuk ve Karack yer değiştirdi. Çukur hızla derinleşti. Yağmur durmuştu ama rüzgar ağaçlara eziyet etmeye devam etti. Vu delikten dışarı kaydı. Yorgunluktan titriyordu.

"Haart da aşağıdan çitlerle çevrilmiş..." diye soludu.

Metinden en önemli bilgileri not alın!

*Notlarınız olabilir
Zihin haritası
Masa
Çizim vb.*

VUK HAART'I KURTARMAK

S7 T4
L2

**Bu bir hikayenin dördüncü bölümü.
Oku ve sonra... Yarat!**

Karack, kendisini yutacak kadar derin olan deliğe atladı. Vuk haklıydı. Yüzey altında taşınan çubuklar.

Karack şimdi daha çılgınca kazıyordu. "Bu parmaklıklar bir yerde bitmeli!" umutsuzca homurdandı. Sonunda, kirle kaplı delikten çıktı ve rahatlayarak nefes nefese kaldı.

"Şimdi kazıyorsun!" Vuk'a söyledi. "İşimiz bitti."

Vuk artık engel olmadığını gördü ve tüm gücüyle kazdı. Haart'ı üstündeki topraktan duyabiliyordu.

Nefes almak için durdu ve Haart'ın giderek yaklaştığını duydu.

Bu sırada bulutlar üstlerinden ayrılmaya başladı ve avluda solgun ay ışığı parladı.

Karack daha da tedirgin olmaya başladı.

Umutsuzca deliğe fısıldadı, "Neler oluyor, Vuk?" Acele etmek! Karanlık bizi terk ediyor..."

İlk kir taneleri Vuk'un kafasına yağmaya başladı. Buradan Haart için gitmek kolaydı.

"Acele et Hart. Acele etmek!" Vuk delikten geri çekildi.

Avlu giderek hafifliyordu.

Haart'ın kazma sesi dinmekte olan rüzgarın üzerinde net bir şekilde duyulabildiği için panikle felç olmuş iki tilki izledi ve dinledi.

Durdu ve kısa bir sessizliğin ardından yumuşak bir sürtünme sesi geldi. İki tilki karanlık deliğe baktı ve sonra Haart'ın yorgun ama ışıltılı gözleriyle kafası yavaş yavaş belirdi.